

En er was geen plaats voor hen...

Het is december! Op de Sítio zijn we al druk bezig met de voorbereidingen voor het kerstfeest! Er zal een kerstnachtdienst zijn die ik samen met 2 tieners aan het voorbereiden ben. Samen met alle kinderen en alle medewerkers is er ook een kerstdiner, dat we in de grote eetzaal zullen houden en wat natuurlijk ook de nodige voorbereidingen vergt! Met de kinderen maken we kerstversieringen om in de eetzaal op te hangen. Terwijl ze de kerststerren aan het versieren zijn, zingen ze spontaan kerstliedjes. Ik kijk om me heen naar de vrolijke koppies en denk terug aan het kerstkind van meer dan 2000 jaar geleden. Ik herinner mij een tekst: 'En er was geen plaats voor hen in de herberg.' Maria, hoogzwanger, vindt geen plaats waar ze kan overnachten en zo wordt Jezus geboren in een stal en is zijn wieg een kribbe, omdat er geen plaats voor hen was...

Terwijl ik zo met de kinderen aan het werk ben, treft mij deze vergelijking. Voor hoeveel van deze kinderen geldt niet hetzelfde: 'En er was geen plaats voor hen...'

Ik denk aan de straatkinderen in Rio de Janeiro, die hun kerstdagen op straat zullen doorbrengen, met misschien de resten van een kerstdiner die ze in de vuilnisbak van een restaurant zullen vinden. Geen plaats voor hen om te schuilen.

Ik denk aan de kinderen van de Sítio! Zoals Julia, Alex, Paulo, die hier zijn geplaatst, omdat ze door hun moeder op straat zijn gezet. Moeder moest kiezen tussen haar nieuwe vriend of haar kinderen en koos voor haar vriend. Geen plaats voor hen om te wonen. Of Cristiane: haar moeder werkte in de prostitutie en liet Cristiane meewerken, tot ze op haar elfde jaar op de Sítio is gekomen! Geen plaats voor haar waar ze liefde krijgt! Ook denk ik aan Zara. Ze kwam tijdelijk op de Sítio wonen, omdat er thuis problemen waren. Gelukkig mocht ze af en toe naar huis om haar ouders te bezoeken. Helaas is de situatie zo erg verslechterd, dat de bezoeken niet meer door kunnen gaan. Haar zusje is nu ook op de Sítio gekomen, wegens mishandeling door hun vader. Geen plaats voor hen waar het veilig is.

En zo zijn er nog veel meer verhalen. Geen plaats voor hen, omdat er niemand is die voor hen zorgt, omdat het onveilig is thuis, in verband met alcohol- en/of drugsverslaving, omdat er mishandeling en misbruik plaats vindt, omdat... Deze kinderen hebben zoveel meegemaakt, soms al op zeer jonge leeftijd. Als ik de verhalen hoor, van deze kinderen, kan ik alleen maar pijn in mijn hart voelen. Hoe moet het voelen als je thuis geen veilige plaats is? Wanneer ik dan hier over de Sítio rondloop en om me heen kijk, voel ik veel verschillende emoties. Blijdschap, dat deze kinderen hier veilig zijn en een huis hebben. Trots, omdat ik in dit fantastische team mee mag werken om deze kinderen te begeleiden en liefde te geven. Maar vooral dankbaarheid, dat de Sítio bestaat en dat hier wel een plaats is voor hen. Een plaats waar begeleiding, maar vooral liefde aan deze kinderen wordt gegeven en waar de kinderen zich 'thuis' mogen voelen.

Mede dankzij uw hulp kunnen deze kinderen hier op de Sítio wonen en kan ik meewerken aan een mooie toekomst voor deze kinderen. Maar hulp blijft hard nodig. Ik hoop dan ook echt dat u dit werk ook in 2012 blijft steunen, zodat we voor de kinderen hier kunnen zeggen: 'En er is een plaats voor hen... Een plaats op Sítio Shalom!'

Sinds de vorige nieuwsbrief...

Mijn vorige nieuwsbrief heb ik begin november geschreven en sindsdien is er best het één en ander veranderd. Op het werk, maar ook in mijn privé situatie.

Eerst het werk: Er zijn nu 2 vrijwilligers op de Sítio die ik mag begeleiden en het is erg leuk om dit te doen. Hen aan te sturen, ideeën te horen en samen te werken en daarbij is het ook gewoon erg gezellig met hen.

Sinds kort draai ik mee in het technisch team van de Sítio. Dit team bestaat uit: de coördinatrice van de Sítio, twee maatschappelijk werksters, een psychotherapeute en een psycholoog. Dit team stuurt het personeel op de Sítio aan en werkt meer inhoudelijk aan de situaties van de kinderen. Denk hierbij aan contacten buiten de Sítio, met school, familie, ouders, het opstellen van persoonlijke begeleidingsplannen, etc. Ik vind het erg interessant om ook in dit team mee te kunnen werken, naast het directe werk met de kinderen.

Ook privé is er iets veranderd:

Op 27 november heeft Silvinho mij ten huwelijk gevraagd en volgend jaar juli willen we gaan trouwen.

De beste wensen

De feestdagen komen er aan en het gaat mij niet lukken om iedereen persoonlijk een kerstkaart te sturen en te bedanken voor jullie medeleven. Daarom wil ik het op deze manier doen:

Goede kerstdagen en een gezegend 2012!
Fica com Deus! De hartelijke groeten,

Jacoline Groenendijk

Voor hen die Jacoline een kaartje willen sturen, is dit haar postadres:

Sítio Shalom
Jacoline Groenendijk
Estrada Pequeri-Bicas km2
Cep: 36.610-000
Pequeri-MG
Brasil

Praise en Prayers

Dank voor Sítio Shalom, dat zoveel kinderen hier een veilig thuis mogen hebben!

Bid voor alle kinderen in risicovolle situaties, die dagelijks zo veel te lijden hebben.

Dank dat mijn functie steeds leuker en uitdagender wordt.

Bid voor mijn collega's, het werk is soms zwaar en soms lijken situaties hopeloos!

Dank voor onze verlovings en onze liefde voor elkaar.

Bid voor de financiële situatie van REMER! Het is steeds weer erg moeilijk om de financiën rond te krijgen.

Dank voor alle medeleven en bemoedigingen die ik steeds weer krijg.

Thuis Front Team

Ruth Fousert *Voorzitter*

Frank & Lionne Catsburg
Secretariaat
p/a Graaf Adolfstraat 1
2805 CL Gouda
jacolinetft@hotmail.com
www.jacoline-in-brazilie.nl

U kunt Jacoline steunen door uw meeleven en gebed, maar ook door financieel bij te dragen aan de kosten die zij maakt m.b.t. verzekeringen, levensonderhoud, etc. Jacoline ontvangt namelijk geen salaris en moet haar onkosten zelf betalen. Al uw giften worden na aftrek van deze onkosten direct gebruikt voor projecten van REMER. Giften kunt u overmaken naar *Help Mij Leven te Bleiswijk, Postbank 4045641, Rabobank 10.76.14.642, o.v.v. Jacoline Groenendijk*